

Merenda

zahraje lidové písně z celého světa

Tento slogan se snažíme naplnit tím, že hrajeme od folkových a country songů, přes lidové a národní písně až k neznámějším swingovým, jazzovým a dixielandovým melodiím. V současné době kapela patří k žádaným formacím tohoto typu na Tábořsku.

Hrajeme ve složení: Petr Vobora-kapelník (kontrabas, zpěv), Josef Novotný (kytara, mandolína, foukací harmonika, zpěv), Jaroslav Mládek (housle, zpěv), František Zeman (kytarové banjo, klarinet, zpěv), Luboš Bartáček (kytara, zpěv). Jako stálí hosté s námi vystupují:

- Ivan Dalihod (5 strunné banjo) ze skupin Tercie a Starouš Band
- Vladimír Lukáš (4 strunné banjo, zpěv) ze skupin Starouš Band a Street Band Dixie.

Merenda zahájila svoji činnost v roce 2012 a v současné době je vyhledávanou kapelou se stabilním okruhem zájmu pořadatelů i fanoušků. Mezi nejvýznamnější akce patří pravidelná veřejná vystupování na akcích či v lokalitách:

- Chýnov: restaurace Holešovna
- Dobronice u Bechyně: Rekreační středisko Lužnice
- Tábor: restaurace Na Bečvárně

Dobrou třetinu hudebních vystoupení ročně tvoří pozvánky na soukromé akce, nejčastěji jsou to narozeninové párty kamarádů a příznivců kapely. Pravidelně hráváme i na několika firemních akcích.

Intro

V září roku 2011 se Petr Vobora (od nepaměti přezdívaný jako Vohrada) potkal s Pepou na akci Tábořská setkání. A Pepa říkal: „Strejko, objevil jsem v Chýnově houslistu (Járu). Je na tom jako ty, asi 20 let nehrál a má do toho hroznou chuť. Tak někde sežeň basu a dáme se do toho.“

Vohrada o pár měsíců později vyhrával koledy s kolektivem dětí v Meziříčí na Tábořsku při příležitosti rozsvěcení vánočního stromku na 1. Adventní neděli. Bylo to už potřetí. Po tomto vcelku úspěšném vystoupení dne 27.11.2011 zašel Vohrada za starostou Meziříčí a povídá: „Hele, starosto, dneska jsme s děckama odehráli už 3. koncert. Děti to baví a chtěli by hrát víc, než jen na Adventu. Ale potřebujeme trochu pomoci s nákupem hudebních nástrojů, případně aparatury. Šel bys do toho?“ Starosta vcelku souhlasil a zeptal se, čím by se začalo. „No přece basou!“, na to Vohrada. Nádherně modrý kontrabas Vohrada koupil 28.12.2011 v Plzni v prodejně hudebních nástrojů Houdek.

A tak se v lednu 2012 poprvé sešla Merenda na zkoušce v zasedací místnosti společnosti IIS, které byl Pepa spolumajitelem, v Bílkově ulici v Táboře. A tam Merenda zkouší dodnes. Kromě Vohrady, Pepy a Járy byli přizváni Fanda a Luboš (bývalí pracovní kolegové Vohrady a Pepy, a hlavně kamarádi).

Zakládající sestava:

1. Petr Vobora (Vohrada) – kontrabas, zpěv
2. Pepa Novotný – kytara, mandolína, fukací harmonika, zpěv
3. Jára Mládek – housle, zpěv
4. Fanda Zeman – kytarové banjo, zpěv
5. Luboš Bartáček – kytara, zpěv

Název kapely:

Kapela hrála až do svého 6. vystoupení bez názvu. Nicméně, cítili jsme potřebu náš soubor nějak pojmenovat. A tak jsme se obrátili do historie:

Vohrada s Pepou a Fandou už v minulosti spolu hráli. Bylo to před rokem 1989, když všichni tři pracovali v jednom státním podniku (Výpočetní středisko Tábor Vodních staveb Praha). Už tehdy v rámci občasných produkcí končili hudební sety (a navozovali přestávky) hudební legráckou na melodii „Už troubějí na horách jeleni...“, kde se zpívalo: „Svačina, svačina, svačina začíná“. A tuto srandičku jsme provozovali i nyní během našich prvních vystoupení. Pročež se logicky nabízelo, že se budeme jmenovat „Svačina“. Ale to odmítl Jára, protože Svačina se jmenuje jeho soused a nepřipadalo mu to příliš vhodné. Aby však Jára nebyl jen odmítavý, kreativně vložil slogan „Svačina“ do Googlu a jeden z prvních výsledků mu vzkázal: Svačina = italsky „Merenda“. A bylo rozhodnuto, všichni souhlasili. Tak nám strýček Google pomohl vymyslet název kapely.

Následně jsou pořadovými čísly označena všechna vystoupení, která kapela Merenda absolvovala od počátku roku 2012 až dodnes:

--- Rok 2021 (celkem 9 vystoupení)

132) 19.6.2021 – Chýnov-U bazénu

Událost: Chýnovské vítání léta

Místo: Restaurace U bazénu

Čas: 17:00 – 22:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Naše poslední vystoupení v Chýnově se konalo právě zde před necelým rokem (27.6.2020). A minulé vystoupení Merendy proběhlo před více než 9 měsíci (4.9.2021 v Malšicích). Když jsme si stěžovali na nucenou covidovou pauzu v roce 2020, která trvala 16 týdnů, ještě jsme netušili, že může být hůř: **téměř 40 týdnů jsme si nevrzli.**
- B. Bylo neskutečné vedro, ale naštěstí v místě, kde jsme měli hrát, byl milosrdný stín. A kousek k výčepu, kde byla opravdu dobře chlazená Plzeň. Chyběl nám Ivan, ale od minula už jsme věděli, že to v šesti „dáme“.
- C. Láďa dorazil z vystoupení se svým dixíkem a přišel poněkud rozladěn a nespokojen se svým dnešním výkonem. Ale to nevadí, protože s Merendou si určitě správil chuť...
- D. Akce byla opět pořádána chýnovskou ODS jako „Chýnovské vítání léta“ a hned od příjezdu se o nás vzorně staral Pavel Eybert. Všimněte si pěkně vybarvené basy na plakátu níže...

Srdečně zveme všechny spoluobčany
V sobotu **19. června 2021** od 17:00 hod.
do sportovního areálu
u vodní nádrže v Chýnově
na akci

**CHÝNOVSKÉ
V Í T Á N Í
L É T A**

Pro 100 prvních
návštěvníků
občerstvení
ZDARMA

K poslechu, zpěvu
i tanci zahraje
country skupina
MERENDA

Připravili jsme pro Vás:
občerstvení, posezení u ohně, opékání uzeniny
Pro děti: zábavný program a soutěže o ceny

ODS Chýnov

Pořádá místní sdružení Občanské demokratické strany v Chýnově.

(nanuk, špekáček, pro dospělé - pivo)

- E. Lehce po páté jsme byli požádáni o „hudební rozjezd“ před proslovem Pavla Eyberta a jeho přivítáním přítomných. Sice tou dobou byla většina lidí u bazénu, ale postupem času se chýnovský národ začal pomalu sdružovat u kapely. Tomu odpovídalo i tempo našeho hraní, které bylo zpočátku ve stylu: 1 série a pauza na občerstvení.

- F. Pochopitelně dorazila i rodina Mládkových včetně jejich dcery s manželem a dvojčaty Jáchymem a Jonášem. Když jsme se Járy ptali, jak rozezná své vnoučky (byli navíc úplně stejně oblečení), tak řekl, že nerozezná 😊.
- G. Když se setmělo a venkovní lavičky se zcela zaplnily, rozjela se docela slušná zábava a Merenda válela, jako by naposled hrála včera. Publikum to poznalo a odměňovalo každý song potleskem, což je koneckonců v Chýnově dobrým zvykem.
- H. Vohrada si přinesl smyčec a poprvé jej použil v songu „Cizinec na pobřeží“. A bylo to dobré. Stejně tak jej použil i v sóle v přídávkovém songu „Washington Lee“. Takže byl dobře slyšet a publikum velmi pěkně zatleskalo.
- I. Celkově jsme byli s výkonem kapely spokojeni a někdo poznamenal, že prý je to jako jízda na kole – to se prý taky nikdy nezapomenete...
- J. Obdrželi jsme krásný honorář ve výši: 5 000 Kč.

133) 23. – 25.7.2021 – Glött (Německo)

Událost: Svatba Mety a Jiřího

Místo: Glött (u Mnichova)

Čas: PÁ: 17:00 – 1:00, SO: 16:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa + Vojtěch Čapek j.h.

Svolávání na zkoušku:

Vohrada (21.6.2021):

Zdar mládenci.

Předně díky všem za vydařené sobotní vystoupení v Chýnově, kde se ukázalo, že jsme to moc nezapomněli.

Svolávám zkoušku před německou svatbou, abychom poladili notičky.

Bude úžasné, když by se dostavil Jára i vypůjčený houslista. Tímto prosím Pepu, aby ho oslovil (*Poznámka: původně měl Járu zaskakovat nějaký kamarád Pepy*). A též prosím vás ostatní, abychom se v tomto případě termínově přizpůsobili hostovi.

Zkouška by proběhla od 18:00 v IIS.

Luboš (22.6.2021):

Petře já jsem si neuvědomil, že už jsou prázdniny, tak ještě upravuji 7.7. na NE.

Snad zkouška nevyjde na naše osmifinále...

Vohrada (22.6.2021):

Čus.

Tý vole, to je jediný termín, kdy všichni můžou. Naléhavě tě prosím, abys přišel...

Díky

Luboš:

My jsme v tom týdnu právě pryč. A to 12-15 by to nešlo? zkusil bych přehodit ten čtvrtek 15.7., kdyby ostatní mohli.

Vohrada (24.6.2021):

Zdar mládenci.

Z vašich odpovědí vybírám tyto možné termíny zkoušky pro Německo. Lepší průnik v termínech neexistuje. Prosím Járu, zda by se též zúčastnil a rozhodl tak podle toho, který z termínů se mu lépe hodí. Luboš bohužel nebude.

Termín:	Vohrada	Pepa	Jára	Fanda	Luboš	Ivan	Láďa
ST 7.7.	ANO	ANO		ANO	NE	ANO	ANO
ČT 8.7.	ANO	ANO		ANO	NE	ANO	ANO

Termíny vyhovují i našemu houslovému záskoku, který se zúčastní zkoušky na následně i zájezdu. Pojede s námi Vojta Čapek, který hraje v prvních houslích Bolechu a po prázdninách se chystá na Ježkovu konzervatoř do Prahy. Kromě toho hraje i na kytaru a kontrabas. Věřím, že se na repec Merendy dokáže přiměřeně adaptovat.

Btw: houslista od Weramonu – Jaroslav Sklenička – mě dneska odmítl.

Vojtovi potřebuji zaslat co nejvíce hudebního materiálu, a to co nejdříve. Protože čas letí, musíme repec vybrat korespondenčně. Jde hlavně o to, abychom jasně určili, které songy hrát nebudeme a nezatěžovali tím houslistu Vojtu. V příloze je v souboru MS Excel náš aktuální repec (včetně lidovek) a já vyzývám každého, kdo chce k vyjádření a doplnění jeho hlasu (není to povinné). Sám jsem předvyplnil.

Přijímám veškeré Vaše názory.

Prosím, věnujte tomu ten čas.

Díky za rychlé jednání.

Jára (25.6.2021):

Ahoj.

Na zkoušku (jelikož jste se vykašlali na připomenutí svatby 😊) se nedostavím...jsem ten týden na Moravě (pokud nebude zase tornádo).

Obecně si myslím, že by to spíše chtělo někoho, kdo bude zpívat druhé hlasy, protože bez nich je to "suché".

Housle jsou jen doplněk a nás zdobí hlavně zpěv...alespoň co vím podle ohlasů.

Vohrada (2.7.2021):

Ahoj Vojto.

Dík za tvůj dnešní telefonát, dík, že se staráš.

Popravdě, po víkendových koncertech Bolechu jsem byl dost „vyšťavený“ (přípravy, organizace, dozvuky) a mé tělo mi řeklo: dost. Takže v úterý ráno se dostavila: rýma, kašel a pekelná únava. Až do čtvrtka jsem „dobíjel baterky“ a téměř nic nedělal (kromě léčby silným zázvorovým čajem a kořalkou)...

Nicméně, teď trochu pokročíme.

V příloze posílám předpokládaný repec kapely Merenda s odkazy na YouTube. Je toho zatím asi půlka, zbytek pošlu během zítřka – nechci zdržovat.

Aranže, které uslyšíš na YouTube, rámcově odpovídají, podle nich jsme skladby zkoušeli.

Máme zvyk, že skoro každý song má 2 sóla – většinou po 1 refrénu je sólo na 5-strunné banjo (bandžista je skvělý, ale nesmí ho nikdo nasrat – pak je nepříjemný 😊) a po 2. refrénu bývá sólo na housle: na melodii sloky, anebo jakákoli improvizace.

Prosím tě: buď v klidu – spoustu písní můžeme zahrát bez houslí. Jde o to, aby sis vybral, které songy vysloveně nechceš z jakýchkoli důvodů hrát, a my to nějak zvládneme. A naopak. Vyber si songy, které tě trochu zaujaly a udělej si v nich prostor pro sebe.

Přestože jsem velmi pečlivý kronikář kapely a mám zápisy a fotky z každého vystoupení (zatím jich bylo 132), video nemáme. Až na drobnou výjimku z roku 2015, což je vypovídající v tom, že jsme se od té doby dost změnili (věřím, že k lepšímu 😊).

Do života kapely a její kroniky můžeš nahlédnout zde: www.merenda-tabor.webnode.cz
Zkouška bude ve čtvrtek 8.7.2021 od 18:00 v Táboře v Bílově ulici v sídle společnosti IIS.
Pokud chceš, mohu cestou na zkoušku pro tebe zajet do Borotína – ale nevím, kde bydlíš.

Prozatím vše, budu doplňovat další info.

Neváhej mě kontaktovat s čímkoli.

Díky za spolupráci a budeme se na tebe těšit.

Zkouška 8.7.2021:

- Sešli jsme se v plném počtu, protože nakonec nečekaně dorazil i Luboš.
- Vohrada představil všem Vojtu. Vlastně všichni automaticky navrhli tykání a snažili se vytvořit nestresovou atmosféru pro našeho hosta. A to povedlo.
- Je sice milé, že v dobrém úmyslu se všichni snažili Vojtovi vysvětlit, co kde má hrát, ale občas musel Vohrada zasáhnout s tím, že mluvit musí jeden, a ne všichni najednou.
- Zkoušce jsme věnovali poctivé 3 hodiny a projeli jsme to nejdůležitější ze zpěvníku. Lidovkám jsme věnovali 3 minuty v podobě songu: „Kdyby byl Baborov“, protože Vojta je kluk z vesnice a lidovky zná. Jak bylo domluveno, hrál druhý hlas k Fandovo klarinetu.
- Všechny důležité nástupy či úvodní vyhrávky Vojta zvládl prakticky hned – stačilo naznačit. A oblíbil si song „Oranžový expes“, kde hodlal odehrát vše, co bylo třeba. Dokonce slíbil, že prý to doma ještě nastuduje...
- V závěru zkoušky se pekelně rozpršelo, pročez Vojta nemohl odjet na motorce domů. Nechal ji zaparkovanou na místě a Vohrada ho odvezl domů.

Svolávání na zájezd:

Láďa (11.7.2021):

Nazdar hoši, tak odjezd je 23.7. v 10.30 od zimního stadionu v Táboře. Ženichovi se nepodařilo zajistit Forda pro přepravu nás všech dohromady, tak vezmu auto já a povezu Vohradu s basou a zbytek kapely vezmou dvě děvčata, které jedou s námi, každá svým autem (jedna z nich je dcera ženicha, druhá je slabší řidičkou a je brzy unavená, takže potřebuje v řízení vystřídat, tak si nezapomeňte vzít všichni řidičák a taky doklady). Střídače si vybere děvče na místě podle sympatie a vzhledu z vás pěti.

Svatba se koná v městě Glött, je to něco přes 400 km, ta si vezměte svačinu a pití s sebou.

Němci na hranicích nechtějí nic, ale kdo má očkovací certifikát, tak jej samo bere s sebou. Při návratu nám ženich zajistí testy (pro ty kteří nejsou očkovaní) Na místo dorazíme asi okolo 17. hodiny, večer je posezení v garáži a svatba je v sobotu ve 12hodin a veselice je odpoledne v rybářské boudě, když bude pěkně veselice bude venku. Pro kapely budou stany, nebo přístřešky. Dohromady bude asi 130 lidí, včetně nás a německé kapely a DJ. Německá kapela hraje současný německý a zahraniční Pop a DJ ať si hraje co chce. Oblečení pro nás je neformální, tj. džíny a trička. Akorát kapelník má mít klobouček jako v Chýnově:-)

Jídlo je zajištěno formou bufetu a v 19 hod bude pečené prase. Odjezd z Německa počítejte v neděli v odpoledních hodinách. Taky si vezměte nějaké Eura, kdybyste se ztratili a na telefonu si zařídíte roaming, já jej nemám. Jo a taky si nezapomeňte čisté trenýrky a jak říkal Anče, prášky.

Případné dotazy pište. Vohrada přepoše mail houslím

Vohrada (13.7.2021):

Zdar mládenci.

Díky Láďovi za vyčerpávající popis.

Osobně jsem rád za dopravu autem, protože mám tuze špatné zkušenosti s přepravou basy v mikrobusu.

Klobouček si rozhodně vezmu s sebou...

Info přeposílám Vojtovi – zaskakujícímu houslistovi.
Díky a mějte se fajn.

Luboš:

Čau hoši, Láďa to dobře zjistil, ale bude to pěkná šichta ta cesta. Nemám se zeptat na mikrobuse pro 9 lidí? Půjčoval jsem si na hory, prodloužený mikrobuse cca 1200/den + za najeté km asi 1800,-.
Abychom tam s těma holkama vůbec dojeli a taky se jim vešli do auta.

Láďa:

Necháme to tak jak to je nebudeme to komplikovat určitě se s holkami rádi z vezete.

Luboš (14.7.2021):

Ještě jsem zkoušel, že by byl asi volný atletický VW transporter 9+1 long. Sazba by byla symbolická. Petr by akorát musel kouknout, jak se mu tam vejde basa, ale kola se dovnitř dají dát. Stojí na Míráku u vjezdu na plovku, tmavě modrý, polepený Atletika Tábor (byli bychom pěkná atletická partička :-)).

Láďa:

Necháme to, jak to zorganizoval ženich, to děvče jede možná zvlášť autem, aby nás svezlo, jinak by mohla jet s tou druhou jedním autem.

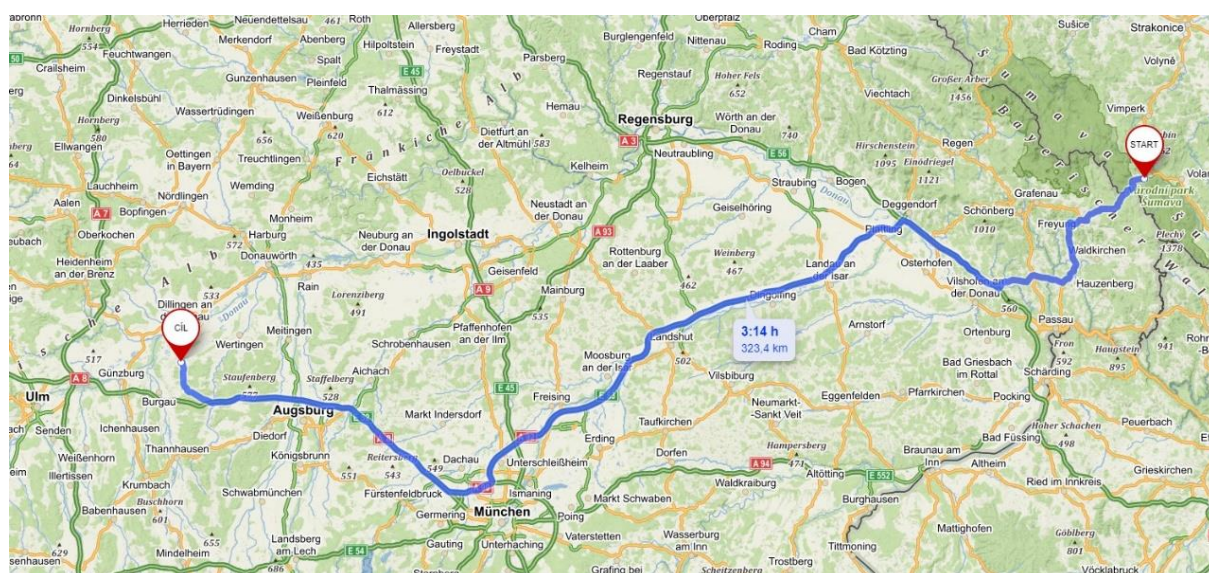
Minutes:

Pátek 23.7.2021

- A. Ještě den předem dorazila mírně poplašná zpráva od Ládi, že bude nutné při příjezdu do ČR on-line vyplnit a odeslat tzv. „Příjezdový formulář“, když MZD po obdržení ihned odešle QR kód pro „vpuštění domů“. Vohrada to tedy trochu nastudoval a uložil si do mobilu nezbytné info pro případné použití. A současně nabídl vyplnění formuláře pro ty, kteří nemají roaming. Nakonec to vůbec nebylo třeba a v Německu jsme během celého víkendu nepotkali jediného policajta, a to ani na hranicích.
- B. V pátek ráno si Vohrada vyřizoval cestovní pojištění a úřednice se ptala: „Cestujete s rodinou?“ Odpověď Vohrady byla jasná: „Cestuji s kapelou, což je moje druhá rodina.“ „Aha,“ úřednice na to trochu nejistě, „tak co tam teda vlastně mám napsat?“
- C. Bylo 9:30, když nesbalený Vohrada telefonoval Láďovi, kdy přesně jako dorazí. Bohužel linka byla obsazena (a nezavolalo se zpátky), pročez Vohrada v klídku balil a doufal, že to nebude dříve než v 10 hodin (Láďa je rád všude první). Ale chyba: Láďík dorazil v 9:35. A to ještě ani nebyl usmažený řízek na cestu od manželky... Láďa tolerantně počkal asi 15 minut a krátil si čas klábosením s maminkou, kde se dozvěděl, že Vohradův bratr je prý ještě pomalejší...
- D. V 10:15 přišel telefonát od Pepy, kde jako jsme a že prý parta: Pepa, Fanda, Luboš a Ivan už jsou skoro na místě. Takže Láďík bohužel díky Vohradovi nebyl na srazu první.
- E. Parkoviště u Zimního stadiónu v Táboře je fakt velké. Už tak tam stálo dost aut a stále nějaká přijížděla a odjížděla. Nakonec podle haldy nástrojů na zemi jsme byli identifikováni jako kapela a postupně se o nás začala hlásit parta svatebních hostů z Brna. Akorát jsme nevěděli, kdo jsou ty pravé dámy – naše šoférky. A to proto, že brněnská parta v počtu asi 10 aut si na zimáku prostě dali sraz a přestávku.
- F. Chvilí po 10:30 dorazil houslový záskok Vojta Čapek. Vohrada se seznámil s jeho maminkou a společně a příjemně pokecali o hudbě. Paní Čapková totiž projevila zájem o vystoupení orchestru Bolech v Borotíně. Ale to je jiný příběh...

- G. Složitých dohod ohledně způsobu cestování se pisatel těchto řádků oprostil, protože velet by měl jeden. Ale to přirozeně stejně nefungovalo, protože každý s mobilem v ruce měl ten rozhodně nejlepší nápad, jak cestovat někam za Mnichov v počtu asi 30 lidí v bezmála 10 autech.
- H. Přibližně v 11:11:11 se konečně konal rozjezd: Vohrada jel s Láďou a basou. Luboš řídil VW Caddy naší nové kamarádky Petry a coby mitfára se nominoval Pepa. Do „kediny“ se naložily skoro všechny nástroje, protože neměla jednu zadní sedačku – počítalo se s basou. Fanda s Ivanem se vezli autem s jinými Brňany a konečně Vojta jel osamocený ve voze Míši, což je dcera ženicha. Kolona se rozprchla různými směry, jen Láďa a Luboš jeli společnou cestou. Celá partička se sešla těsně u hranic na pumpě ONO v Řasnici u Strážného.
- I. Průjezd Německem nebyl zdaleka hladký. Na dálnici ve směru do Pasova byla dlouhá objížďka. Kolem 15:30 jsme objížděli Mnichov, a protože bylo páteční odpoledne (a Němci přece rozhodně nejedí na chalupy), kolony v místy pětiproudé dálnici nebraly konce.

Mapa trasy:

- J. Takže přibližně kolem 17:17:17 jsme konečně dorazili do vísky jménem Glött, přímo k domu ženicha Jirky. A bylo to dobře. Páteční párty se měla odehrávat ve velmi prostorné garáži (asi pro 4 auta), která byla výtečně upravena pro předsvatební pařbu.
- K. Privítal nás mládenec jménem Bohuš a prakticky místo pozdravu do nás nahustil pivo, kořalku a pak jakousi zvěřinu se „šterclemi“. Staral se o nás výborně. Po chvíli dorazil ženich Jirka a sdělil organizační pokyny. Tím prvním bylo ubytování...
- L. Proběhlo ve vedlejší vísce v rodinném penzionu a pro kapelu bylo vyhrazeno celé jedno patro. Jednolůžák bleskově zabral Vojta, dvoulůžák stejnou rychlostí banjisti. Čtyřlůžák s manželskou postelí se rozdělil tak, že Pepa s Fandou prakticky bez diskuzí obsadili dvě samostatné postele, takže Luboš s Vohradou (neboli Arnošt s Arnoštem) pobrali manželské lože. A hned se razilo zpět do garáže na muziku.

Červeným kolečkem je označeno místo, kde proběhlo páteční „štando“

- M. Mohlo být kolem sedmé večerní. Zrovna jsme všichni seděli u stolu a domlouvali se, jak za to vezmeme, když přisvištěla velmi energická žena kolem padesátky, která nás česko-německy vítala a prakticky každého pozdravila milým úsměvem, či letmým dotekem. A zase hned vyrazila řešit tisíc jiných věcí. Hned nám to nedošlo... Ano, hádáte správně, byla to nevěsta, což jsme se dozvěděli až o hodně později. Každopádně sálala z ní totálně pozitivní energie.
- N. Tradiční stage-plan Merendy byl trochu pozměněn tak, aby Vojta nahlížel zprava do Vohradova zpěvníku, a ten mohl s Vojtou komunikovat a směřovat ho k sólům. Myslím, že se to docela dařilo a Vojta se chytal dobře. Produkci jsme zkraje nijak nehrotili, protože: 1) v garáži bylo pekelné horko, 2) díky sousednímu kravínu bylo všude plno much (a okno zavřít nešlo), 3) publikum se odvažovalo velmi pozvolna, 4) přece jen jsme byli unaveni po dlouhé a úmorné cestě.
- O. Ale i v první fázi vystoupení nám posluchači často tleskali. Zejména pak sympatická dlouhovláška jménem Eva a její muž Pavel. A brzy pochopíte, proč. Totiž, v přestávkách Merendy se občasně Bohuš chopil kytary a svému okolí přehrával songy všeho druhu (myslím, že šlo zaslechnout třeba i Kisáky). A v jiný okamžik, věřte, nevěřte, se náhle z jednoho kouta garáže ozvala tuba a k tomu pár lidí zpívalo moravské songy. A tubistou byl právě zmiňovaný Pavel. V Tišnově, kde bydlí, se to prý dělá tak, že když se vyrazí na svatbu, třeba do Německa, automaticky se dává do auta tuba 😊. Jasně, že za chvíli už brumlal po boku Merendy.
- P. Akci jsme ukončili kolem druhé hodiny ranní a myslíme si, že to bylo tak akorát. Koneckonců, zítra nás čekal další perný den.

Merenda v německé garáži

Vtipný moment:

Nastal přesně před sérií Semaforu, kterou jsme zařadili, až když společnost byla rozjuchaná. Vohrada s Vojtou se chystali na zahájení úvodní vyhrávky v songu „Motýl“. Úplně na poslední chvíli přiběhl odkudsi Ivan, sedl si na židli a zeptal se, co jako hrajeme. Řekli jsme, že Motýla. Ivan na to: „Tak jo.“ Rozhlédl se kolem sebe a najednou zařval: „Kde mám banjo? A dyť já nemám ani prstýnky!“ Tedy vstal ze židle, aby si někam došel pro banjo a prstýnky, ale to už se celá Merenda válela smíchy...

Nešťastný moment:

Asi po 2 hodinách produkce nastalo u Vohrady to, čeho se každý muzikant bojí jak čert kříže. Krize! Nehrálo se mu dobře a dělal chyby. A to nejen při hře na basu, ale i při řízení kapely v nástupech. Snad to bylo horkem, únavnou cestou, novým členem kapely a s tím spojenou větší pozorností při produkci... Čert ví. Vohrada okamžitě přestal pít a naléval se asi 2 hodiny limonádou. Rozmrzele to překonával a během závěrečných 2 hodin už bylo lépe. Je jasné, že mizernému rozpoložení Vohrady nepřidaly hlášky od hudebních kolegů uprostřed produkce typu: „Co to na nás zkoušíš?“, když se úplně nepovedl nějaký nástup...

Vohradu to přirozeně trápilo a omluvil se všem muzikantům. V noci o tom přemýšlel a napadla ho tato paralela: při nedávno skončeném cyklistickém závodě Tour de France 2021 došlo v prvních dvou etapách k mnoha pádům, do kterých se zapletlo tolik jezdců, že to 108letá historie závodu nepamatuje. Příčina (podle odborníků)? Tím, že díky kovidu se málo závodilo, cyklisti ztratili instinkty při vyhýbání se pádům. Vohrada si myslí, že ze stejných příčin též ztratil instinkty při řízení kapely a nevyhnul se některým pádům...

Sobota 24.7.2021

- A. Odjezd z penzionu vstříc druhému svatebnímu dnu byl stanoven na 10:30. Mnozí toho přirozeně využili k výživnému a posilujícímu spánku, ne tak banjisti. Tito už po sedmé ranní šmejdili po baráku a prudili. Těsně před desátou jsme probudili Vojtu a navlékli jsme na sebe co nejlepší hadry: tedy čisté dlouhé kalhoty a košile. Vohrada přidal motýlka (náhodou ho objevil v šatním futrálu s košilí) a přirozeně klobouček, protože tento byl uveden (a nařízen) v propozicích od Ládi – hlavního svatebního vyjednávače. Následoval odjezd do garáže, kde se měla konat snídaně.
- B. Během snídaně Vohrada udělal další osudovou chybu, ale tato naštěstí tak úplně neměla následný vliv na hudební produkci. Omyl spočíval se skladbě jídla: podávaly se ohřáté tlusté bílé bavorské párky a gulášová polévka. Vohrada normálně ráno buď vůbec nejí,

anebo něco úplně jiného (malého a zdravého), nicméně opatrně ochutnal trochu obojího – přece jen už bylo skoro poledne. Úplně mu to nesedlo, a tak byl Vohrada později vyřazen z téměř celodenního menu, které bylo mimochodem velmi pestré a bohaté na kvantitu.

- C. Těsně před druhou odpolední jsme byli převezeni do Rybářské bašty, pár kilometrů od všech našich destinací a taky pár kilometrů od báječné jaderné elektrárny, která dominovala celému obzoru. Přesně ve 14:00 začal církevní svatební obřad (ten úřední proběhl předtím), který se konal v přilehlém obřím stanu poblíž zmiňované bašty. Bylo zajímavé, že obřad sloužila žena a hodně se u toho naživo hrálo a zpívalo – přirozeně na velmi slušném PA systému.
- D. Od 15:00 měla nastoupit německá pop-rocková kapela, ale vše se zpožďovalo a bylo jasné, že ve čtyři nespustíme – dokonce až teprve před čtvrtou zahájili produkci Němci. Hráli světový popík (M. Jacksona, Pink a další pecky), což sice hudebně nás úplně neoslovilo, ale řemeslně to bylo provedeno skvěle. A bylo to dobré i pro oko: 4 mužští hudebníci a 2 zpěvačky, v první řadě basa+kytara+obě zpěvačky, všichni seděli na stoličkách, aby byli dobře vidět. Za nimi elektrické bicí a klávesy. Všichni zpívali na bezdrátové mikrofony, místo notiček měli tablety a netřeba dodávat, že apára i PA systém (jiný než u předchozí partičky) byly na špičkové úrovni. Čemuž odpovídal i příjemný a vyvážený zvuk. Netřeba dodávat, že kapelník měl klobouček...
- E. Původní rozhodnutí ženicha Jiřího, že se budeme s německou grupou střídat uvnitř stanu, Vohrada vymluvil Jiřímu poté, co si naši němečtí hudební kolegové postavili apáru. Nebylo myslitelné, že by kvůli nám každou hodinu uklízeli svoji „stage“, protože zabírali dost místa. Pročež jsme si naše pódium vyrobili uvnitř „bašty“ a hodlali se přetahovat o publikum. Jiří souhlasil. S kapelníkem (v kloboučku) Vohrada domluvil střídání produkce po hodinách.

Tanec novomanželů ve svatebním stanu.

V pozadí německá pop-rocková grupa (kapelník přirozeně v kloboučku).

F. Vlastně od 10 hodin jsme stále na něco čekali, a to už blížila se pátá. A co při čekání vlastně máte dělat. Ne, že bychom celých 7 hodin intenzivně troubili, ale nějaké to pívko a prcka jsme si dali. A krátili si dlouhou chvíli, jako třeba Fanda, který se pořád převlékal za králíka – viz foto vpravo.

G. **Anebo** jsme si udělali skupinovou fotočku z automatu, když jsme společnými silami ovládli technické nástrahy přístroje. Jenže ji máme na papíru, takže vám ji neukážeme – ale věřte: všichni na fotce vypadáme skvěle...

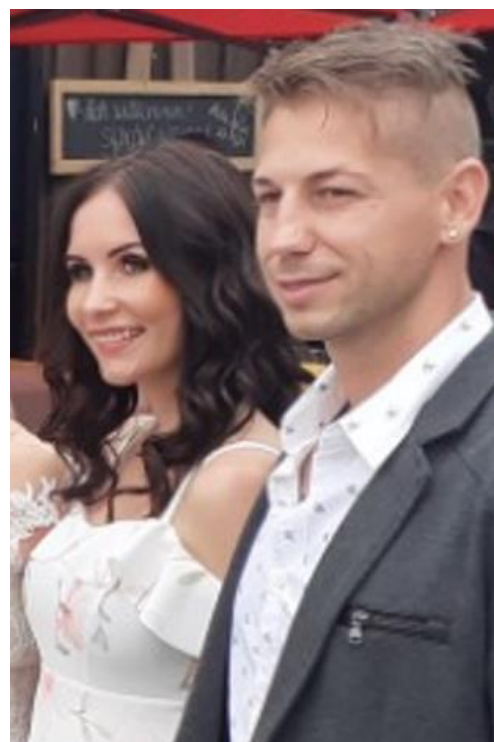
H. **Anebo** jsme klábosili s holkama z Česka, našimi novými kamarádkami: Míšou, Petrou či Evou. Takže třeba od Míši jsme se dozvěděli, že je dcerou ženicha z druhého manželství (Jiří se dnes ženil potřetí). Anebo, jak se vlastně Jiří ocitl v Glöttu, jakou zde udělal kariéru, když začínal nejdřív jako zedník atd. Míša je moc milá...

I. **Anebo** jsme klábosili s cizími svatebčankami. To bylo takhle. Vohrada s Ivanem popíjeli a pokuřovali u venkovního kulatého stolku. A prohlíželi si opravdu velmi dobře vypadající svatebčanku, která se jim oběma líbila (nějak nám ani nevadilo, že byla neustále ve společnosti svého přítele – viz foto). A protože Ivan je muž činu, velmi jasnou a nepřehlédnutelnou gestikulací zamával na černovlásku a pozval ji k našemu stolu. Ta s poněkud rozpačitým úsměvem dorazila a anglicky se přeptala, jestli jsme jako opravdu mávali na ni. Vohrada se s ní dal do řeči a Ivan dychtivě žádal o přeložení každého slůvka. Z dívky se vyklubala velmi příjemná společnice. Při každém úsměvu na nás vyvalila velmi dominantní řezáky, za které by se nemusel stydět ani hrabě Dracula. Ale to nijak neubíralo na její kráse a záhadnosti. Dověděli jsme se, že je Maďarka, ale už pár let žije v Německu a pracuje v jakési logistické firmě jako dispečerka. Museli jsme uznat, že dívka má kuráž, protože není vůbec jednoduché uplatnit se jako cizinka v Německu, a ještě k tomu na vedoucí pozici. Strávila s námi asi čtvrt hodinku. Když jsme se s ní rozloučili, Ivan to později glosoval: „Být o pár let mladší, tak bych jí ukázal... A ten její přítel by mi byl úplně fuk!“

J. **Anebo** jsme popíjeli pšeničné pivo (Weizenbeer), které z flašky naléval jeden ze dvou velmi sympatických mládenců na výčepu v baště. Oba mluvili skvěle anglicky a byla s nimi sranda. Pšeničné naléval do půllitru asi ze tří čtvrtin a ze zbytku velmi šikovným válečím hmatem vyrobil neskutečnou pěnu jak šlehačku.

K. **Anebo** jsme klábosili mezi sebou, když Vohrada nadhodil téma: Proč stárneme a už nemusíme... Je jasné, že skoro všichni nesouhlasili s tezemi Vohrady ohledně záhad stárnutí, ale to nevadí. Před 100 lety též škarohlídi tvrdili, že nemůže létat stroj těžší než vzduch...

L. **Anebo** jsme přihlíželi, jak se všichni se všemi fotí:

Novomanželé a naše krásná a záhadná maďarská kamarádka...

M. **Anebo** jsme prostě jen čekali, ale rozhodně ne na sucho:

Čekání na produkci...

N. Konečně nadešla naše chvíle. Německý kapelník (v kloboučku) nahodil signál a Merenda spustila. „Do rána toulám, do rána toulám, do rána toulám se jen...“. Kromě přítomných Čechů, kteří křepčili s Merendou, se během prvního songu ze stanu, či odkudsi zvenku, přesunulo do bašty asi 10 Němců. Po druhém songu dalších 10 a pořád přibývalo posluchačů. Jeli jsme sety pěkně za sebou a hodlali hrát hodinu v kuse. Po pátém songu,

když už bylo v baště docela plno (odhadem mezi 50 až 60 svatebčany), Vohrada usoudil, že je čas na projev. Bylo to přesně takhle:

Představení Merendy:

Německy:

Guten Morgen meine Damen und Herren. Ich bin Petr aus Tschechien und möchte euch unsere Band vorstellen. Aber ich habe ein Problem, ich spreche nicht Deutsch.

Anglicky:

That's why I'm going to speak English now.

So again. Good morning, ladies and gentlemen.

I am Petr from the Czech Republic. Thanks for inviting us to this event and let me congratulate and greet the newly married couple: Meta and Jiří. They are very lovely pair.

Now, as you can expect, I would like to introduce our band. Its name is MERENDA.

Merenda is an Italian word and could be translated into English as a refreshment (ERFRISCHUNG in German). So, we want to offer you a good musical refreshment at this wonderful wedding party. You may know that the Czech Republic is a musical power in folk and country music. And this is the music we will play for you today. Thanks for your attention and enjoy this party with us, because we will definitely enjoy it with you.

- O. Ozval se docela slušný potlesk a Pepa rozjel produkci přesně v místě, kde jsme přestali: „Ven se dívej“.
- P. Skutečně jsme vydrželi hodinu u kormidla bez přestávky a šlo to dobře. Pak jsme předali taktovku opět Němcům. Ale kapelník v kloboučku nebyl k sehnání, takže pokyn k převzetí hudebního doprovodu Vohrada vyřizoval s jednou ze sličných zpěvaček. Je jasné, že spolu mluvili anglicky, protože v Německu každý mluví anglicky. Zpěvačka byla moc milá a sdělila, že dnes je to její první vystoupení a že z toho má docela vítr. Vohrada sdělil, že jejich kapelu poslouchal a ubezpečil jí, že hrají výborně. A že by vůbec nepoznal, že dnes zpívá poprvé. Lichotky přijala a poděkovala moc milým úsměvem.

Merenda si rozhodně své publikum našla – jak tančící, tak očumující...

- Q. Nastoupili jsme k druhému hodinovému setu. Asi po 20 minutách jsme ale byli donuceni k přestávce. Ivanovi praskla struna. Vohrada se omluvil publiku, které bylo stále početnější a natěšenější. Pak zaskočil za kapelníkem německé grupy, aby vrzli.

- R. Výměna struny se přetavila v další nezapomenutelný zážitek. Je pravda, že jsme všichni vykazovali jisté známky společenské únavy. Ale to, co předváděl Ivan při výměně struny u svého banja, by jistě mohlo být zařazeno do zlatého fondu filmové grotesky. Pobaveně jsme sledovali, jak se Ivan marně snaží protáhnout novou strunu očkem, a ne, a ne to se povést. To už Vojta nevydržel a oznámil mu, že nasazuje úplně nesprávnou strunu. A pak Ivanovi navrhl, že bude nejlíp, když mu strunu raději vymění on sám. A že mu taky ještě naladí banjo. Ivan to s úlevou přijal a my ostatní jsme umírali smíchy...
- S. Když jsme opět dostali prostor, přihlásil se o slovo Pavel. Tubu sice nechal doma, ale že by si prý rád vrznul na basu, protože u nich v Tišnově samozřejmě každý tubista umí na kontrabas. Vohrada souhlasil, aspoň si mohl poslechnout, jak zní kapela „na báru“. Pavlovi se to moc líbilo, takže hrál dobrou hodinku a Merenda to s ním zvládala dobře. Vohrada poslouchal na baru a mezitím pokecal s kapelníkem německé grupy.
- T. Nastala večerní doba všeobecného veselí a chaosu. A taky dalšího focení všech se všemi, ale tentokrát umocněná notnými dávkami alkoholu. Vznikaly samé veselé fotky:

Meta und Jiří. A k tomu Merenda s hostujícím houslistou Vojtou Čapkem.

- U. V bodě B) tohoto odstavce se zapisovatel zmiňuje o další osudové chybě, kterou ráno spáchal. Ta se právě teď začala projevovat v podobě vzrůstající nevolnosti v oblasti střev. Do této chvíle byla dopolední nevhodná snídaneň neutralizována přísunem desinfekce (tvrdého alkoholu). Ale to už teď nejspíš nestačilo. Během odpoledne toho moc nesnědl, ale neodolal, když do Rybářské bašty navečer dovalili uzené ryby. Byly opravdu vynikající... Naštěstí toalety byly hned vedle, kronikář je navštívil celkem třikrát rychle po sobě a vůbec to nebylo o močení.

- V. Párty to byla skvělá a trvala až do..., ale to už si nikdo nepamatuje. Čas přece není důležitý, důležitý je pouze život. A ten jsme všichni oslavili dokonale.

Merenda sice nekompletní (Luboš se někde se toulá), ale zato v bujaré náladě. A navíc s kapelníkem pop-rockové kapely (v kloboučku). Prostě kapelníci nosí koboučky...

Neděle 25.7.2021

- A. Odjezd na snídani do Rybářské bašty byl domluven na 8:45 a přesně tak se i stalo. To je ta německá preciznost. Museli jsme si trochu přivstat na ranní hygienu, ale naštěstí to nebylo tak zlé, šli jsme spát lehce po půlnoci.
- B. Po snídani jsme cosi popíjeli a byli skoro všichni pospolu, když kolem procházel ženich Jiří. Ivan ho zastavil a řekl: „*Hele, bylo to docela dobrý a děkujeme za pozvání. Jo, a rozvody hrajeme za polovic*“. Jiří se asi na vteřinu zarazil a pak vyprskl smíchy. Okamžitě sháněl Metu a přivedl jí k nám, aby jí sdělil naši novou nabídku. Přijala to též se smíchem...
- C. Vohrada jako poslední z kapely odcházel z bašty a narazil na novomanželku Metu, která uklízela a zrovna cosi (za)METAla. Takže jí políbil dvakrát na tvář (a ona přidala po francouzsku ještě třetí polibek) a sdělil zhruba toto: „*Dear Meta. Thank you very much for this **amazing** and **amusing** wedding party. I have experiences for the rest of my life.*“ I ona poděkovala a řehtala se společně s dalším uklízejícím Němcem poblíž...
- D. Vyrazili jsme k domovu, opět dvě auta společně. Nástroje se vezly v „kedině“ Petry, kterou řídil Luboš s mitfárou Pepou. Takže v Láďově „audině“ seděl Vohrada a nově Vojta namísto basy. Fanda s Ivanem jeli opět se stejnými hostiteli a úplně jinudy než my ostatní – totiž přes Norimberk (a udělali dobře).
- E. Na dálnici před Augsburgem se zastavil život. Nekonečná kolona před námi i za námi ve všech třech proudech. Bylo jisté, že se něco stalo. A tak Láďa, Vohrada i Vojta v klidu

klábosili. Luboš s Pepou byli neznámo kde před námi. No, po půlhodině se Vohrada došel vymocit do příkopu, tak jako mnoho pánů z vedle stojících aut (dámy to měli obtížnější, ale ty jsou zvyklé nutkání zadržet na neskutečně dlouhé intervaly). Jenže po další půlhodině přišla na Vohradu krize – ozvalo se bublání ve střevech a Vohrada jasně pochopil, o co půjde. Bylo to tak rychlé, že nebyl čas na hrdinství. Požádal Láďu o toaleták a chtě, nechť, vystartoval znovu do příkopu. Snažil se co nejvíce si „čupnout“, ale jistě, že musel být vidět z mnohých oken uvězněných vozů. Co máte, proboha, v danou chvíli dělat?!?! Vohrada se omluvil svým spolujezdcům a doufal, že se jeho střevní flóra už konečně umoudří.

- F. Znovu jsme se rozjeli po 1,5 hodině. Absolutně jsme nezjistili, co se stalo. Protože to, co se stalo, bylo bezvadně uklizené. Asi po další čtvrthodince Vojta požádal Láďu, aby zastavil na regulérním odpočívadle se záchodem (Vojta je slušný kluk a nemočí v příkopech). Stalo se. A Vohrada se pro jistotu též postavil do fronty před záchod s dvěma vchody. A hrome! Střevní flóra se rozhodně umoudřit nehodlala. V úplně poslední vteřině před totálním průserem se uvolnil jeden ze záchodů a Vohrada tryskem vběhl dovnitř. Dopadlo to dobře. A tohle byla definitivní tečka za „řídkým případem s hustým běháním“. Kronikář se omlouvá, ale zápis je zápis...
- G. Kolona svatebních vozů se opět setkala už v Česku na stejné pumpě v Řasnici u Strážného. Něco jsme pojedli, popili a pokouřili, a pak vyrazili k domovům. Protože Vohrada měl basu v druhém autě, domluvili jsme se, že obě auta zajedou k němu domů. Vohrada zrovna telefonicky hlásil manželce přibližný čas návratu, když Pepa do toho zahlaholil: „A řekni jí, ať připraví nějakou buchtu na uvítání!“
- H. Před domem Vohrady v Meziříčí zastavila obě svatební auta. Všichni vystoupili a Vohrada začal vybalovat krámy. Náhle se otevřela vchodová vrátka, objevila se manželka Pavlínka a v ruce držela čerstvě upečený ovocný koláč. Všichni přítomní: Vohrada, Pepa, Luboš, Láďa, Vojta a kamarádka Petra oněměli úžasem a vzápětí začali chrlit slůvka poděkování. A protože jsme celý víkend pracovali, potvrzujeme, že „bez práce nejsou koláče“.

Vohrada (24.6.2021):

Zdar mládežníci.

Tak jsem si přivezl z Německa 1,5 kilový váhový úbytek. Což je zajímavý paradox po víkendové velké žranici a pařbě. Ale to je fuk, protože jsem si přivezl spoustu zážitků a zkušeností: třeba jak se rychle a nenápadně vysrat na zatarasené dálnici, nebo pokec s půvabnou maďarskou černovláskou s drákulovskými tesáky, kterou Ivan nakonec neojel... Prosím všechny, kteří to ještě neudělali, aby mi poslali svá čísla účtů, kam vám přepošlu nějaké ty zlaťáčky.

A dále prosím o všechny fotky, které jste kdo pořídili na mobily. Kromě toho prosím Láďu, aby ženicha Jiřího požádal i o jeho svatební fotky, třeba z obřadu, ze svatební párty, či nějaké zajímavé momentky – pokud možno s kapelou.

Díky a mějte se fajn.

134) 14.8.2021 – Velmovice

Událost: Oslava 65-tin Járy, Ivana (& spol.)

Místo: Statek u Šalátů

Čas: 18:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Luboš se nahlásil, že přijede pozdě, protože neplánovaně musel odjet pro svého syna Olivera do Žatce. Proto nemohl do Velmovic odvézt Fandu a Ivana, jak bylo předtím domluveno. Takže oba vyrazili vlakem do Chýnova s tím, že požádají chýnovské Pepu

nebo Járu, aby je někdo z nich na nádraží vyzvedl a odvezl na místo produkce. Pepa slíbil, že to zařídí. A jak řekl, tak se i stalo – „někdo“ je vyzvedl:

V pozadí můžete vidět vystupovat Ivana a Fandu. Samozřejmě, že celý nádherný vtípek měl na svědomí šprýmař Láďa Šalát...

- B. Vohrada měl přijet s Láďou, ale ani to nevyšlo, a nakonec oba přijeli svými auty (ne na koních).
- C. Láďa předtím koncertoval se svým Street Band Dixie a dorazil do Velmovic roztrpčený: „Hoši, tolik chyb, co dneska, jsem snad nikdy neudělal. Asi se budu muset z té kapely vyhodit.“ Vohrada ho uklidnil: „Láďo, s námi si spraviš náladu, protože v Merendě můžeš dělat chyby a nikdo tě vyhazovat nebude.“
- D. Na statku nás čekalo tradiční pohostinství bratří Šalátů a obvyklá společnost tamních milých kamarádů.
- E. Když všichni dorazili, podávala se výtečná kořalka Jirky Šaláta ve variantě tradiční bílé, anebo na přání v barvě rudé s příchutí malin. Láďa Šalát pronesl krátký projev a zábava mohla začít.
- F. Merenda se rozmístila pod jeden ze dvou obřích slunečníků (značky Pilsner Urquell), aby byla v dosahu společnosti.
- G. Spustili jsme kolem sedmé večerní, když Vohrada ještě speciálně pozdravil své kolegy-oslavence Járu a Ivana a popřál jim vše dobré nejen s Merendou. Hned po prvních kouscích jsme pocítili Járovo údernou hru na housle a výrazný vokál druhého hlasu. To nám chybělo na předchozí štaci v Německu a rádi a rychle jsme si zvykli (při vší úctě k Vojtovi Čapkovi – viz předchozí „Minutes“).
- H. Vohrada si poprvé po téměř 10 letech hraní s Merendou a po 133 vystoupeních přivezl jinou basu než modrou. Totiž, měl doma v úschovně erární kontrabas orchestru Bolech, na který díky kovidovému výpadku ve zkoušení po dobu téměř 1,5 roku nikdo nehrál (a ve zkušebně by zarostl pavučinami). Vohrada ji opatřil novými strunami a houslař Libor Sedláček dodal novou kobylu. Téměř desetitisícová investice se promítla na zvuku nástroje, který sice nevydával tak ostré tóny jako klasická „modrá“, ale zvuk byl výrazně hutnější a prostorovější, což se hodilo na venkovní hraní. Všichni spoluhráči to poznali a ocenili.

- I. Produkci jsme nehrotili – bylo to v pozici 1 set a pauza. Po opětovném sehrání na úvodních setech jsme zabrousili k novějším songům. Ale s ubývajícím večerem jsme se přiklonili ke klasice – tedy songům, které společnost dobře znala.
- J. O pauzách jsme mezi sebou docela klábosili a tak např. vyšlo najevo, že Pepa Novák ze spřátelené kapely Starouš Band má opět recidivu rakoviny tlustého střeva a prý to není nijak valné. A taky jsme rozebírali fungl novou teorii „konečného vesmíru“, který má tvar čtyřdimenzionální pneumatiky. Bylo dost zajímavé, že kromě Vohrady měli slušné informace i Fanda s Járou...
- K. Již za tmy dorazila dcera Ládi Šaláta jménem Veronika společně se svým synem a taky s přítelem. Obešla úplně každého z kapely a představila sebe i svoji rodinu – to se hned tak nevidí.... Nezapřela žoviální a „čertíkovský“ projev svého otce. Naše hraní se jí líbilo, o což se jistě postaral i Láďa, který se o pauzách věnoval hovoru s Veronikou.
- L. Kolem jedenácté večerní jsme poděkovali hostitelům a rozloučili se s partičkou závěrečným setem.
- M. Na cestu domů každý z kapely dostal darem jednu lahvinku báječné Jirkovy kořalky. A kdo byl rychlejší, mohl získat tu s příchutí malin.
- N. Hostitelům jsme z kapelní kasičky věnovali 500 Kč jako příspěvek na pohoštění.

135) 17.9.2021 – Tábor-Na Bečvárně

Událost: Pozvánka od provozovatele

Místo: restaurace Na Bečvárně v Táboře

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Přesně 1.7.2021 zazvonil Vohradovi mobil a ozval se jakýsi pan Slaminka s poptávkou na country večer s živou hudbou. Prý dostal tento kontakt od člověka, který chodí na Bečvárně na pivo. Vohrada vyzvídal, kdo že byl onen „dodavatel“ kapely. Prý má psa a je muzikant. Vohradu napadlo jméno Jirky Chlumeckého, který bydlí poblíž. Proto padla otázka: „Hůře chodící starší muž?“. Odpověď: „Starší ano, ale on seděl, takže netuším, jak to má s chůzí...“ 😊. Nakonec padl usvědčující důkaz, když si pan Slaminka vzpomněl: „Jo, a říkal mi, že doma vaří pivo.“ Jasně, že to byl Vohradův učitel kontrabasů Zdeněk Hovád. A Vohrada se tak dozvěděl, že Zdeněk má pejska...
- B. Další domluva s panem Slaminkou proběhla emaily a byla hladká a vstřícná: pátek nebo sobota v září, od 19:00 do 23:00, za 4 hodiny hudby honorář: 2 500 Kč a útratu každý za své. Nebylo co řešit.
- C. V den vystoupení zavolal Ivan a sdělil, že má „nemocný zadek“. Vohrada se vyděsil netušíc, jakáže podivná to choroba Ivana postihla. Nakonec vyšlo najevo, že je to obyčejný průjem... Takže bylo jasné, že dnes budeme bez Ivana.
- D. Vohrada s Láďou přijeli autem jako první a v hospodě je uvítal docela milý chlapík, který již aktivně „připravil“ pódium v zadní části u kamen. A k tomu i stůl pro kapelu a elektrickou prodlužku...
- E. Těsně před sedmou večerní dorazily 3 dámy, které už si fakt neměly kam sednout, kromě 4 barových stoliček. Vohrada jim tedy hodlal nabídnout kapelní stůl, ale do cesty se zrovna přichomýtlá jiná dáma, která sdělila: „Nemusíte. My (táborští veslaři) tady sedíme u toho stolu pro 10 lidí a za chvíli odcházíme, takže uvolníme místo.“ Vohrada neposlechl a udělal dobře. Veslaři totiž seděli až do závěrečných přídavek a nemohli si Merendu vynachválit.
- F. A ještě těsněji před sedmou dorazil k muzikantům Fanda s platem 6 kořalek. Fanda totiž před 2 dny oslavil 76. narozeniny. Hospoda už byla dost plná a čekala na zahájení, proto

- si nemohla nevšimnout, s jakou radostí popíjíme kořalky. A zřejmě to přijala jako normu, protože podobných plat během večera přistálo ještě dalších 5!!! Vůbec nevíme od koho...
- G. Přesně v 19:00 Merenda spustila do úplně zaplněné hospody a hned na konci prvního songu se ozval skutečně velký aplaus. Vohrada všechny přivítal a mimo jiné řekl, že Merenda už hraje skoro 10 let, ale přesto na Bečvárně je poprvé. A samozřejmě přivítal docela dost fanoušků Merendy, kteří si pochopitelně rezervovali stoly.
- H. Takže jsme mohli zahlédnout třeba: štamgasta Jirku Vojnu, který před 35 lety hrál s Vohradou v tanečňáku Junior, Vendulu a Pavla Kratochvílovi, Jiřku Šedivou s dcerou Jindrou a manželem, Jitku Toužimskou s novým přítelem Petrem Švábem (Vohradův spolužák ze základky), pana Veselého z Benešova mlýna, Jardu Březinu z Bolechu a taky Lucku Koškovou z Bolechu, která seděla u stolu s veslaři a oslavovala nějaké své vítězství – dokonce i sama přišla pozdravit Vohradu, čehož si bylo považováno... Ale poznávali jsme i spoustu dalších našich příznivců, kterým doputovala pozvánka. A samozřejmě tu dobrá polovina hostů byla na Merendě poprvé.
- I. Protože jsme letos hráli předtím jen třikrát, a to se značnými časovými odstupy, neriskovali jsme v novém prostředí nezdary a jeli poctivě podle playlistu. Hrál se skvěle a taky nám to skvěle šlo. Např. první set trval 25 minut. Vohrada nepamatuje, že by Merenda tak málo kazila, jako dnes.
- J. Publikum bylo výtečné a poctivě aplaudovalo každý song, často se i tančilo. Když se hrál „Cizinec na pobřeží“, Bečvárna ani nedutala a po prvním sóle bouřlivě aplaudovala Fandu. Tak to jsme fakt ještě nezažili...
- K. Podle dohody jsme skončili přesně v 22:57 (jak kdosi z publika poznamenal), takže nezbylo, než přihodit 2 tradiční přídávky.
- L. Myslím, že pan Slaminka byl překvapený a určitě byl spokojený. Což dokázal tím, že každému z Merendy při placení útraty roztrhal lístek. Milé... Obdrželi jsme domluvený honorář 2 500 Kč a k tomu stovku tuzéra. A hlavně výzvu na další 1 až 2 vystoupení ještě v letošním roce.

Intermezzo 26 – Jára: politický aktivista

Jára (13.9.2021):

Ahoj,
posílám pozvánku na besedu...pro potenciální zájemce! Předsedu Vystrčila jsem pozval osobně a on to přijal. Pak jsem se spojil s Pavlem Eybertem, který v tom významně pomohl. Takže je to teď trochu předvolební akce – což jsem tak úplně neměl v plánu, ale nevadí mi to.

Jára (22.9.2021):

Ahoj, jen krátké info.
Je škoda, že jste nebyli na besedě, stejně tak mohou litovat všichni, kteří chtěli a nepřišli. Vidět a slyšet "naživo" skutečně normálního politika, erudovaného, vzdělaného, a přitom empatického k názorům jiných, stálo za to.
Nebyla to jeho sebe prezentace, ale odpovědi na otázky "z lidu" - naprosto jiná úroveň, než když slyšíte našeho premiéra!
Nevím, kdy bude tak bezprostřední příležitost se na cokoli zeptat druhého nejvyššího ústavního činitele.
Škoda, že jste nebyli, jo...Lubošův táta tam byl!
Mějte se...v pátek se sejdeme!
Jarda

BESEDA

**s předsedou senátu
RNDr. Milošem Vystrčillem**

v úterý 21. 09. 2021
od 17.00 hod.

Restaurace Na Radnici, Chýnov
1. patro

Srdečně Vás zve MS ODS Chýnov
a spolupořadatel Jaroslav Mládek.

TÉMATY BESEDY
volební program ODS
a koalice SPOLU
rozpočet ČR
důchodová
a zdravotní reforma

SENÁT
RNDr. Miloš Vystrčil
předseda senátu

Jára (7.10.2021):

Ahoj.

Ještě naposledy k besedě.

Podařilo se mi "protlačit" do Tábořska článek, tak alespoň mám pocit, že jsem trošku udělal k tomu, aby ten debil nevyhrál volby.

Nicméně mám velké obavy!

Mějte se a v dnes v Palcátu to rozjedem!

Jarda

V Chýnově jsme besedovali s předsedou Senátu

Když jsem asi tak před rokem pozval předsedu Senátu pana Miloše Vystrčila do Chýnova, netušil jsem, že se setkání opravdu uskuteční. Pozval jsem ho v době, kdy absolvoval onu známou cestu na Tchaj-wan, kterou původně naplánoval jeho předchůdce v čele Senátu, nečekaně zesnulý Jaroslav Kubera. Cesta na Tchaj-wan vzbudila pozdvižení na politické scéně. A já si uvědomil, že máme v čele horní komory Parlamentu člověka, který si za svou statečnost zaslouží respekt. Sice ho to stálo přízeň prezidenta republiky a možná i jiných, ale zachoval si tvář a čisté svědomí. Když jsem sledoval jeho další počínání v roli předsedy Senátu, byla vždy směřována k tomu zásadnímu – k naplnění hodnot demokracie. V podstatě byl jediný vysoký ústavní činitel, který držel dobrý obraz České republiky.

Za přípravu besedy musím velmi poděkovat Pavlu Eybertovi a Josefu Sokolíkovi z MS ODS, na které jsem se obrátil s prosbou o pomoc při organizaci a propagaci akce. Pavel Eybert byl dlouholetým kolegou Miloše Vystrčila v Senátu, což samozřejmě velmi pomohlo k uskutečnění besedy.

Vzhledem k nabitému programu pana předsedy a stále nedobré epidemické situaci se termín konání stále posouval. Setkání se nakonec uskutečnilo 21. září v době předvolební, což logicky muselo být spojeno i s představením směru, který předseda Senátu v nastávajících volbách zastupuje. Samotná beseda ukázala, že otázka mezi občany je dost a dost. Je mnoho věcí, které lidi zajímají, a dávat na ně smysluplné odpovědi není vždy lehké.

Pokud někdo chtěl jít na besedu a zaváhal, prohloupil. Mohl vidět naživo politika, který si na nic nehraje, je vstřícný a při své zkušenosti, erudovanosti a vysokém postavení neobyčejně normální.

Odpovědi pana předsedy byly věcné, logické a srozumitelné. Ukázal se jako otevřený politik, který nedává nereálné sliby, který se lidem nepodbíží, ale zároveň respektuje jiný názor a dokáže být i sebekritický, politik, který za sebou netáhne břímě skandálů, finančních nesrovnalostí či dotačních podvodů.

Být slušným a normálním politikem je dnes těžké. V dnešní zkratkovité době je v mnoha případech v politice úspěšnější leckterý manipulátor a populist, slibující všechno.

no všem, plamenně hřimající a varující před ohrožením národních zájmů země, její bezpečnosti atd. Dokáže tak bohužel ovlivnit řadu občanů.

Nicméně v průzkumech se ukazuje, že mladí lidé chtějí otevřenou demokracii se zodpovědnou politikou, která nás netáhne směrem do autoritářských vod některých východních států. Cítí, že jde o jejich život, o jejich budoucnost. Současný předseda Senátu takovou politiku prezentuje.

Jaroslav Mládek,
zastupitel města Chýnov

Vohrada (7.10.2021):

Čau Járo.

Krásný článek, gratuluju.

Vše, co jsi napsal jednoznačně podepisuju.

Díky a měj se fajn.

Intermezzo 27 – Setkání kapelníků na Nový Ráj 2021/22

Schůzka kapelníků se konala v pondělí 20.9.2021 od 18:00 přímo v hospodě. Za Merendu tradičně dorazil Vohrada s Pepou, přišli i ostatní kapelníci. Tedy kromě jediného, což bylo bohužel nedopatření. Totiž, Pepa Novák na schůzku zapomněl. Telefonicky se omluvil, až když mu Jirka Čepelín zavolał. Ironií osudu bylo, že jsme se mohli s Pepou naposled setkat. Měsíc nato zemřel...

136) 24.9.2021 – Chýnov-Na Holešovně

Událost: Narozeniny Pavla Eyberta

Místo: restaurace Na Holešovně v Chýnově

Čas: 19:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Tohle bylo naše jediné letošní vystoupení v „kultovní“ hospodě Na Holešovně, ale touhle dobou jsme to ještě nevěděli. Tradiční „jarní Holešovna“ se nemohla konat kvůli kovidovému lockdownu. Takže naposled jsme hráli na Holešovně 7.3.2020, těsně předtím, než začalo dvouleté kovidové šílenství.
- B. „Zimní Holešovnu“ jsme právě dnes naplánovali na sobotu 11.12.2021 a hned jsme si udělali rezervaci u „Meduna“. Jenže později nám do toho hodili vidle naši bendžisti a dali přednost oslavě šedesátky jejich kamaráda Richarda.
- C. Přestože se jednalo o soukromou a nekulatou oslavu narozenin našeho kamaráda Pavla Eyberta, složení hostů bylo prakticky stejné, jako při běžné veřejné produkci. Ostatně, myslíme si, že Pavel žádnou selekci hostů nedělal a kdo přišel, ten mohl oslavovat.
- D. V Holešovně jsme dnes hráli přesně po **sedmnácté**. Ale v publiku se to nikdo nedozvěděl, protože Vohrada nedržel žádnou úvodní řeč. Dnes to bylo na Pavlovi. A tak lehce po sedmé večerní nás Pavel požádal o 2 úvodní songy, aby se rozešlo publikum a pak v krátkém projevu přivítal své kamarády. Pozvedl číši a celá Holešovna připila šampínkem na jeho zdraví. Čímž to pádem byl vyřešeno úvodní slovo, které se stalo slušností při zahájení každé produkce Merendy.
- E. A jak to bylo dál? Pohoda na Holešovně, jako vždycky, od soumraku až do úsvitu. Od Pavla Eyberta „Štědrého“ jsme inkasovali nádherný honorář: 6 000 Kč.

137) 2.10.2021 – Dobronice u Bechyně

Událost: Přechutnávka vína Znovín s Charlie Slavíkem

Místo: Rekreační středisko Lužnice

Čas: 17:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Omluvil se Luboš, ale popravdě, už si nevzpomínáme na důvod jeho absence. Možná to byl hokej, schůze zastupitelstva v Dražičkách, rozhodování na soutěži sněžných psů, firemní párty domácí, firemní párty výjezdni, anebo prostě manželka Lenka měla na jeho dnešní účast v Dobronicích jiný názor.
- B. Totiž, díky dlouhému váhání se zapsáním „minutes“ z této akce došlo k tomu, že pisatelovi zbyly pouze „děravé paměti“. Ale to nevadí, protože naštěstí máme Dášu Mládkovou, která na místě pořídila hodně fotek. A když nám je poslala do Úschovny, vzkázala přitom: „Bylo to krásné, díky a zase někdy...“
- C. Tak se na tu krásu pojďme podívat ve formě fotoreportu:

Merenda připravuje půdu pro povídání o víně od legendy: Charlieho Slavíka

Chýnovská partička v plné síle a parádě. Všimněte si, že manželé Mládkovi se vyskytují v čele stolu naproti sobě. Že Dášu nevidíte? Pak byste neviděli, jak to chýnovským sluší.

Možná je lepší, že přesně nevíme, o co zde vlastně šlo. Stejně by to bylo slovně nepopsatelné.
A tak nám zůstává alespoň dojem neskutečného veselí...

Tak toto je prosím šlechtitelský exemplář králíka dvouhrbého. Majitel se právem všude pyšní tímto unikátem. A neváhá ho přivést třeba i na ochutnávku vína.

Manželé Mládkovi jsou nerozlučná dvojka. Prostě všude musí být spolu. Škoda, že nevidíme, že
Dáše to dnes taky moc sluší. Nejen Mírovi...

Tradiční jam session Merendy a Charlieho

Vtipný moment:

Představení jednotlivých členů kapely Merenda

(prosím bez potlesku, ovací a vyvolávání členů. Děkuji)

A. Fanda Zeman: kytara, klarinet, 6-tistrunné banjo, zpěv

Už mu nepřipomínáme, aby nechal mladá děvčata na pokoji. Se svými přibývajícími roky mu prý dochází, že všechny ženy jsou mladé.

B. Láďa Lukáš: 4-tistrunné banjo, zpěv

Vrchní klaněč a ozdoba naší kapely.

C. Luboš Bartáček: 12-tistrunná kytara, zpěv

Svým mládím vzbuzuje neoprávněná očekávání a věkové kategorie žen na útěku dítěti. Rozšiřuje náš fan-klub.

D. Ivan Dalihod (přezdíváný Andulák): 5-tistrunné banjo, utajený zpěv +

E. Jára Mládek (odjakživa Vejce): housle, zpěv

Permanentní mezinástrojový spor. Jeden prý drnká a druhý vrže. My se je snažíme uklidňovat. Víme ovšem, že je to pravda.

F. Petr Vobora (odjakživa Vohrada): kontrabas, zpěv, kapelník

Co bych vám o něm řekl hezkého? No, teď mě zrovna nic nenapadá.

Všichni ostatní členové Merendy jsou seriózní a uvědomělí občané naší kapitalistické vlasti bez jakýchkoli úchylek. Což, jak mi teď dochází, budu asi jen já, Josef Novotný: mandolína, kytara, zpěv, předseda kontrolní a revizní komise našeho souboru.

Děkuji za pozornost

138) 7.10.2021 – Tábor-Hotel Palcát

Událost: XII. výroční kongres poskytovatelů sociálních služeb (APSS)

Místo: hudební klub BarBar v hotelu Palcát

Čas: 19:30 – 24:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Úvodní entré:

Ve středu 6.10.2021 v 12:06 zavolał Richard Dušák Vohradovi a bylo to asi takhle: *Dušák:*

„Čau, vůbec se ti nemůžu dovolat. Nakonec jsem si našel na tebe kontakt na webu Bolechu.

Chci se domluvit na ten zítřek.“

Vohrada: „A co je zítřek?“

Dušák: „Zítřka hrajete v Palcátu na kongresu APSS“.

Vohrada: „O tom nic nevím“.

Dušák: „No, píšeme ti emaily, voláme ti a bylo mi divný, že se neozýváš a nic jsi nepotvrdil...“

Vysvětlili jsme si, že už přes rok Vohrada používá jiný email i telefon.

Pak v 12:11 přišel email:

Dobrý den,

za zítřejší den máme s Vámi dojednané vystoupení na přeložené akci z loňska.

Posílám je shrnutí a doplnění požadavku ze strany pořadatele APSS o prokázání o očkování ne testy – viz příloha.

Potřebujeme, abyste daná osvědčení poslali na naši mailovou adresu nebo předložili zítra na místě.

Snažím se Vám dovolat, ale nedaří se mi. Tak mi dejte vědět, zda to pro Vás není problém. Jinak není možné vystoupit.

Místo: hotel Palcát Tábor,

Adresa: 9. května 2471, Tábor

Akce: Galavečer poskytovatelů sociálních služeb

Merenda: Vystoupení BAR BAR: 19 – 24 hod,

Honorář: 7.500

S pozdravem

Kristýna Dušáková

Umělecká agentura RichART

Vohrada odepsal v 12:56:

Zdravím Vás.

No, tak úplně dojednané to vystoupení se mnou nemáte, protože jsem ho nepotvrdil... 😊.

Ale už jsem mluvil s Richardem a problém je v tom, že jsem před rokem změnil emailovou adresu a telefonní číslo. Přestože jsem změnu Richardovi avizoval v SMS přesně dne 31.8.2020 – bohužel si toho nevšiml.

Ale to nevadí – během hodiny jsem dal kapelu dohromady a zítra vystoupíme.

Doklady o bezinfekčnosti všichni předložíme na místě.

Omlouvám se za zmatky a zítra se budeme těšit.

S pozdravem

Petr Vobora

Ano, trvalo zhruba půl hodiny, kdy Vohrada obvolal celou kapelu a sehnal všechny muzikanty na vystoupení. Richard Dušák to velmi ocenil a slíbil, že nám při produkci přijde osobně poděkovat a poklonit se nám.

Minutes:

- A. Přestože produkci agentura RichART nastavila na 19:00 Merenda se sešla v baru BarBar hotelu Palcát už v 18:00. Samozřejmě, že jsme všichni měli očkovací certifikáty a samozřejmě po nás nikdo nežádal prokázání bezinfekčnosti, ani po desítkách příchozích, kteří vstupovali bočním vchodem BarBaru...
- B. Po zkušenostech z minulých ročníků pořadatelé pro nás rovnou vyklidili vyvýšenou galerii, takže nebylo nutné přemísťovat stoly pro hosty a s nikým se dohadovat.
- C. Vohrada kapele objednal pivo (lahvovou Stellu) a ani ho nenapadlo to řešit jinak, než že to rovnou zatáhl. Ale Pepa měl jiný názor. Zeptal se servírky, proč kapela nemůže dostat pivo zdarma, když ostatním hostům se zdarma nalévá. Dozvěděl se, že pořadatel tam předplatil pár sudů pro své „speciální hosty“. Pepa se usmál a vysvětlil servírce, že my jsme „zcela speciální hosté“. A od té doby jsme měli pivo zdarma.
- D. Lehce po sedmé večerní se klub naplnil hosty. Dámy byly v krásných večerních šatech a opravdu bylo na co koukat. Pak přišel prezident APSS pan Jiří Horecký v doprovodu již tradičního moderátora Aleše Cibulky. Udělali krátký projev, vesměs byl i vtipný a vše zakončili přípitkem. Merenda spustila v 19:30.
- E. Hned po prvním songu se ozval výrazný potlesk a Vohrada přivítal přítomné krátkým proslovem.
- F. Jeden z hostů byl evidentně příznivec country hudby, což se zejména poznalo podle toho, že byl celý v „kovbojském“ a měl na hlavě „westernový“ klobouk. Velmi brzy vyzval svoji partnerku k tanci a předváděli lekce z country tanců. Moc pěkné. Tento pár tančil velmi

často, proč se přidávali i ostatní tanečníci a nemuseli tak řešit otázku „být trapně první na parketu“.

- G. Když jsme dávali „semaforový set“, do baru naběhli muzikanti z Big Papa a šmírovali. Pepa to glosoval: „Těch si nevšímejte, ti tomu nerozumí...“. A jak slíbil, tak udělal – přišel Richard Dušák a pozdravil se s Merendou.
- H. Dnešním večerem Merenda opět trochu více vešla do povědomí hostů APSS a lidé častěji zpívali, tleskali i tančili. A v Merendě to vyvolávalo určité postoje některých hudebníků, že máme dlouhé pauzy, že bychom měli udržet lidi na parketu, více hrát, atd. Vohrada se snažil všem vysvětlit, že na takové akci vždy budeme víceméně křovím a toto specifické publikum neovlivníme, i kdybychom se přetrhli. Totiž, jednou v roce (letos dokonce po dvou letech) se tu potkávají pracovní kolegové z celé ČR a do BarBaru si jsou v klidu pokecat a popít. Ne se vybláznit. Kraválu a tanečků si užijí dostatek ve velkém sále, kde burácí bigbít a letos Ilona Csáková (mimochodem do reprodukováné hudby zpívala na playback).
- I. Kolem půlnoci jsme v poklidu ukončili produkci a nekonalo se žádné bouřlivé vytleskávání dalších přídavků.

139) 16.10.2021 – Hartvíkov

Událost: Výlov místního rybníka

Místo: hospoda U Mrtvoly

Čas: 18:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Na poslední chvíli zrušil účast Luboš kvůli nachlazení. Pročez musely proběhnout mírné šachy v logistice, jelikož Luboš měl do Hartvíkova svézt Fandu, Ivana i Járu. Fanda tedy naložil do svého „pidi“ Suzuki jen Ivana, Járu v Chýnově naložila partička: Láďa + Vohrada. Pepa už byl namísto asi od oběda, protože rybáři jsou si prostě souzeni a jsou spolu svázáni svými osudy...
- B. V Lejškově se obě naše auta sjela a na místo jsme přijeli společně kolem půl sedmé. Vstoupili jsme do hospody U Mrtvoly. Ta byla narvaná úplně k prasknutí a nebylo slyšet vlastního slova. Bylo trochu záhadou, jak tenhle decibelový nářez přebijeme.
- C. Jak je v Hartvíkově dobrým zvykem, začalo to smaženým kaprem s bramborovým salátem. A k tomu pivo pro všechny.
- D. Smlouva je smlouva, pročez přesně v 19:00 Merenda spustila a Vohrada požádal všechny členy Merendy, aby se do toho tentokrát rádně opřeli. Věřte, nevěřte, „učesali“ jsme publikum, jak říká Pepa, ba co víc, po skončení úvodního songu „Do rána toulám se“ se ozval velmi slušný potlesk.
- E. Vohrada držel úvodní řeč a publikum překvapivě ztichlo a poslouchalo. Přivítal přítomné a řekl něco ve stylu: „... před dvěma roky tady byla kolem půlnoci docela parádní párty a tančilo se i na stolech. Tak proč to letos nezopakovat?“ Potlesk.
- F. Vzhledem k bujaré společnosti jsme dávali spíše kratší sety a čekali na dobu, kdy se začne zpívat samovolně. A to byla dobrá taktika. Nutno říci, že publikum bylo skvělé a vždy někdo zatleskal po každém songu. Velmi nás překvapila skupina asi 10 mladých lidí kolem 20+, kteří např. parádně váleli při „semaforovém setu“.
- G. Došlo i na songy na přání: Zlatokop Tom (zopakovali jsme), Tři kříže a Panenka.
- H. Zkusili jsme i set lidovek a docela se ujal.
- I. Ivan zpočátku nebyl moc spokojený s prostředím, které v Hartvíkově panovalo a kde byl poprvé, a trochu brblal, tak jako on to umí. Ale to se mělo změnit...čtěte až do konce.
- J. Vohrada si vzpomněl, že před dvěma lety společně s dalšími neřidiči Fandou a Járou, byli hýčkáni zajímavou domácí meruňkovíci, a proto vyzval současné neřidiče Járu a Ivana na

repetici. Na baru zavládl trochu zmatek, protože jsme požadovali jinou lihovinu, než je obvyklé, tedy rum, fernet nebo myslivec. Následovala porada barmana s vrchním porybným Štěpánem a náhle člověk za barem vytasil láhev s průhlednou tekutinou. Byla to skvělá a velmi silná slivovice, jakýsi dávný dar místním rybářům, kterého si nikdo léta nevšímal. Járovi i Ivanovi se to zdálo zabíjácky silné, ale Vohrada byl spokojený. A protože si nás barman pamatoval. Chodil dost často dolévat – ovšem jen Vohradovi.

- K. Zábava se báječně rozjela, lidi zpívali, a dokonce v prostoru u baru došlo i na tanečky.
- L. Vedle kapelního stolu seděly proti sobě dva páry a náramně se bavily. Někdo zjistil, že jsou z Chlumu u Třeboně. Pak si vyžádali od Vohrady vizitku s tím, že brzy budou slavit nějaké kulatiny a prý by si Merendu rádi pozvali do Chlumu na akci i s noclehem. Tak uvidíme...
- M. Nejvrchnější porybný byl velmi přátelský, v pauzách si chodil povídat s kapelou a rozhodně ji zásoboval tekutinami všeho druhu. Nejvíce popíjel s Vohradou bílou „veselou vodu“.
- N. Kolem jedenácté večerní se hodlali končit produkci. Dorazil Štěpán a prý, kolik je dlužný. Vohrada sdělil, že před dvěma lety to bylo za tři tácy. A dodal: „Sice k tomu byly ryby, ale dnes to necháme na té trojce. Měli jsme se tu dobře.“ Štěpán pokýval hlavou, jakože rozumí a odběhl pro peníze. Přinesl 5 000 Kč s vysvětlením, že to prý je místo těch ryb...
- O. Už jsme byli naložení v autech. Ale Fandovi chyběl Ivan a do Láďova auta stále nedorazil Jára. Protože řidiči začali být nervózní, Vohrada se vydal zpět do hospody popohnat opozdilce. A naskytl se mu pohled, jako z říše divů: Jára i Ivan byli zamotáni mezi asi 10 místními štamgasty a neuvěřitelně hulákali nějakou lidovou odrhovačku, držíce se kolem ramen a popíjejíce cokoli, co teklo. Chvilí to trvalo, ale Vohrada je nakonec zahnal do aut...

Intermezzo 28 – Pátá vlna kovidu ...

Dne 26.10.2021 zavolał Jirka Čepelín z kapely Tercie a oznámil Vohradovi, že díky zhoršující se epidemické situaci jsou až do odvolání zrušeny všechny akce v hospodě Nový Ráj. Do té doby každá z našich partnerských kapel: Tercie, Starouš Band a Krýgl Boys stihla odehrát aspoň jedno vystoupení – jen Merenda žádné. Celkově jsme měli v Ráji v sezóně 2021/22 odehrát 5 vystoupení. Zahájit jsme měli 19.11.2021 a pak si zahrát ještě jednou v prosinci. V obou případech byl nahlášen celý hrací mančaft. V tuto chvíli jsme ale ještě nevěděli, že si v této sezóně v Ráji už nevrzíme...

140) 19.11.2021 – Tábor-Na Bečvárně

Událost: Pozvánka od provozovatele

Místo: restaurace Na Bečvárně v Táboře

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Protože nám zrušili všechna vystoupení v Novém Ráji až do odvolání, nabídli jsme jeden z termínů panu Slaminkovi, který moc chtěl, abychom po úspěšné premiéře na Bečvárně dne 17.9.2021 u něho zahráli alespoň ještě jednou do konce roku.
- B. Jenže epidemická situace se neustále zhoršovala a ČT hlásila rekordní počet nakažených. Pročež banjisti i Fanda naznačovali, že by to raději odpískali, protože jsou různá omezení, lidi se bojí a nepřijdou. Vohrada tedy před vystoupením kontaktoval pana Slaminku a ten sdělil docela dobrý důvod, proč akci nezrušit: v úterý už měl 12 rezervací u 3 stolů. Ještě jsme vyčkali a když ve čtvrtek rezervace stoupla na 21 fanoušků, šli jsme do toho. Tedy

bez Ivana, který rovnou sdělil, že „za těchto okolností se mu nechce“ (snad těmi okolnostmi myslel situaci s kovidem...)

- C. Nejistý byl Luboš, který si naordinoval izolaci, protože jeho ženu týden předem pozitivně testovali. Ale Luboš je očkovaný a celý týden neměl žádné příznaky. Takže v den vystoupení absolvoval PCR test a čekal na výsledky. Pokud budou dobré, že prý přijde.
- D. Vohrada dorazil na Bečvárnou jako poslední až téměř v 18:45 a venku se potkal s vášnivým fanouškem Merendy panem Michalem. Ten ochotně pomohl s hudebním příslušenstvím Vohrady (kufr, stojany). Vstoupili dovnitř a oba přivítala prakticky plná hospoda.
- E. Jak máme ve zvyku, přesně v 19:00 jsme spustili. Po tradičním úvodním songu následoval velký aplaus. Vohrada všechny přivítal, tentokrát magickým číslem byla „dvojka“: „Přesně po 2 měsících a 2 dnech Merenda podruhé na Bečvárně a do plného počtu nám chybí 2 členové. Minule tady proběhla docela povedená párty, tak proč to dnes nezopakovat? ...“ Bylo úžasné, že celá hospoda po krátké úvodní řeči zatleskala podruhé. A prosím, dnes nebylo songu, aby se na jeho konci nezatleskalo...
- F. Po prvních dvou setech dorazil ke kapelnímu stolu pan Slaminka s otázkou, jestli může přinést „jérge“ jako pozornost podniku. Tak jsme si připili na cokoli.
- G. Pan Michal byl dnes oblečen za „pražského šviháka“, tedy s kostkovanými kalhotami, košilí, šátkem kolem krku a placaticí na hlavě. Myslím, že hned během třetího songu rozpoutal tanec se všemi svými děvčaty u stolu, některé byly odhadem o polovinu mladší. Tančilo se prakticky pořád.
- H. Kolem půl osmé stále chodili lidi a už fakt nebyly ani volné židle. Neuvěřitelné.
- I. Bylo asi půl deváté a do hospody vešel muž v modré bundě s kytarou. Samozřejmě to nebyl nikdo jiný než Luboš. V osm večer mu dorazil negativní výsledek PCR testu a on sedl do auta a přijel hrát s Merendou. Merenda to velmi ocenila...
- J. Koho jsme zahlédli u stolů? Již zmiňovaného pana Michala a jeho stále tančící přátele, Irču Martínkovou, Jitku Toužimskou s Petrem Švábem, Otu Studničku, který hraje se Starouš Bandem, rodiče primářky MUDr. Sýsové z infekčního, a dokonce i samotnou paní doktorku (asi) se svým synem, Jirku Vojnu, učitele Rafaje, Jardu Březinu, kamarádku kapely Jarku a další tváře, jejichž jména pisatel vlastně ani nezná, ale zná jejich tváře.
- K. Byl to jeden z těch více povedených večerů. Jakmile se vyprázdnil stůl s partou asi 8 mládežníků (s moc pěknými dvěma kočkami), pan Michal se postaral o odsunutí stolu ke straně, aby se zvětšil prostor na tancování. Mimochodem, omladina vydržela naši produkci nejmíň 2 hodiny a např. „Pramínek vlasů“ si s námi notovali. Tohle je chvályhodné a nutno říci, že podobnou zkušenost jsme zaznamenali i nedávno v Hartvíkově. Že by se něco hudebního hýbalo u teenagerů?
- L. Jako přes kopírák se opakovala situace z minulého vystoupení: Když jsme vyhlásili „Cizince“ (na pobřeží), bylo krásné sledovat, jak několik párů okamžitě vystartovalo na taneční parket. Po skončení Bečvárnou bouřlivě aplaudovala Fandu i Járu.
- M. Produkci jsme zakončili lehce po jedenácté tradičními dvěma přídávky za všeobecného jásootu publika. Pan Slaminka byl velmi spokojený a požádal nás o další termíny hned po novém roce. Inkasovali jsme domluvených 2 500 Kč a útratu jsme opět měli zadarmo.

Intermezzo 29 – Malšická garáž 26.11.2021

Tuhle akci Luboš původně zamýšlel pro Merendu. Ale před týdnem na Bečvárně všichni muzikanti, ještě před příchodem Luboše, připravili pro Vohradu, jako kapelníka, malou vzpouru. Poměrně rázně a jednomyslně sdělili, že na „Malšickou garáž“ jaksí ser.. – no, že se zkrátka nehodlají dostavit. Pořád všude kolem prudil kovid a mládenci měli nejrůznější obavy z nákazy. Tak prý aby to Vohrada, jako kapelník, Lubošovi slušně odmítl. Stalo se a Luboš s tím nedělal žádnou velkou vědu. Řekl, že dobře a že tam teda jako půjde zahrát sám.

Nicméně, pár dní před akcí si „Arnoštové“ zavolali a Luboš se opatrně zeptal, zda by si přece jen Vohrada nechtěl na akci vrznout. Vohrada váhal, ale nakonec to rozhodl společný známý Pepa Toupal, který je současně kamarád a spolupracovník Vohradovy manželky Pavlínky. V práci jí přímo navrhl, aby přijela a přemluvila Vohradu. Jak řekli, tak udělali...

Minutes:

- A. Sešla se tradiční parta asi 20 malšických „garážových“ kamarádů a od samého začátku byla fajn pohoda. Vohrada sice řídil, ale na úvod vypil nějaké to pívko a dali se s Lubošem do hraní. Kapela nebyla zrovna nejpočetnější, ale oba muzikanti – kytaristi hrající přes zesilovací kombo – vytáhli zpěvník Merendy a rozbalili to.
- B. Začali jsme prvním songem prvního setu, oba zpívali a znělo to (na báru) docela dobře. Luboš udělal na kombu pěkný hutný zvuk obou kytar a celou garáž jsme rozezněli songy Merendy.
- C. K velkém překvapení všichni přítomní zpívali a znali skoro všechny songy. Ale pozor, žádné vybavování při produkci – všichni se v dané chvíli věnovali muzice.
- D. Vohrada cítil jisté sympatie publika, nespíš proto, že v tom Luboš nenechal samotného.
- E. Šlo to tak dobře, že náhle Vohradovi přinesli opravdu pěkného stakana kořalky. „Počkat, já přece řídím!“. Ale Pavlínka se na Vohradu usmála a sdělila, že to odřídí, ať prý je muzika veselá.
- F. Co by to bylo za produkci, kdyby se nekonalo nějaké překvapení. A protože Luboš se doma muzice opravdu věnuje, pořídil si různá kytarová „kurvítka“, včetně tzv. looperu. Do něho nahrál podklad – tedy bicí a basu – songu Petry Janů: Bílá Jawa 250. Oba jsme do toho zazpívali a píseň měla fenomenální úspěch. Zejména proto, že drtivá většina přítomných byli členy malšického Jawa klubu. Na jejich akci totiž Merenda už jednou hrála. Ano, bylo to dne 4.9.2020, kdy do Malšic dorazil partnerský klub z vísky jménem Strání na samém východním kraji republiky na pomezí Moravy a Slovenska v okrese Uherské Hradiště.
- G. Prakticky jsme přehráli celý zpěvník a obzvlášť jsme si vychutnali songy, které máme moc rádi a Merenda je tak úplně nechce hrát. Zářným příkladem je píseň „Já bych si rád najal dům“, kterou jsme si obzvlášť užili.
- H. Myslím, že Merenda vcelku lehkomyslně přišla o báječnou párty.
- I. Vohrada druhý den na svém těle nahmatl 3 modřiny: na hrudi v tzv. trojúhelníku, na levém stehně a na vnitřní straně pravého předloktí. Jasně, přesně v těchto místech se totiž opírala kytara o Vohradovo tělo po dobu skoro 5 hodin.

Intermezzo 30 – Vánoční zkouška 2021

Vohrada (7.12.2021):

Zdar mládežníci.

S politováním oznamuji, že zkouška tuto středu 8.12.2021 nemůže být. Pepa má včera odhalený kovid a musí do izolace.

Nabízím náhradní termín 5.1.2022 a zkouška by měla pozdně vánoční, či novoroční podtext.

Jinými slovy: trochu bychom se přitom ožrali... Počítejte tedy se zkouškou na tento den.

Prosím o vyjádření Ládi, zda bychom se mohli setkat v jeho rezidenci a navázat tak na staré dobré časy novoročních zkoušek. Samozřejmě, že připlatíme za pobyt 😊.

Pokud to nebude možné, sešli bychom se slavnostně i tak, a to v IIS.

Díky a přeji krásný večer.

Vohrada

Jára (21.12.2021):

Zdar všem.

Chtěl bych Vám všem popřát šťastné a klidné Vánoce a také štěstí a stálé zdraví v dalším kororoce – už 2022.

Doufejme, že v něm už překonáme nástrahy čínského dárečku a začneme se scházet a hrát a zpívat a veselit se a... jelikož čas letí a každá promarněná šance je škoda.

A tak – mějte se fajn!!!

Jarda

Láďa:

Nazdar hoši,

přidávám se k Jardovi přeji veselé svátky, hodně zdraví a štěstí v novén roce.

Uzení šlo dobře, tak co víc si přát:-)

A kapelník dodává: správně, co víc si přát, než dobré uzené 😊😊😊

Tak na shledanou v roce 2022